

Lykke på rejsen

"Det bedste ved rejsen var turen hjem og så dig, mor."

Sådan sagde han, adspurgt hvad der var det bedste ved rejsen, min unge søn på den gang fire år, da vi sammen med storesøster og hans far var vel hjemme efter fire dage i København med Den lille Havfrue, Eksperimentariet, Zoo og andre gode steder.

"Det bedste ved rejsen var turen hjem og så dig, mor. "

Lige netop i disse dage og sådan omtrent 22 år senere har samme søn netop stillet mig det samme spørgsmål, som jeg den gang stillede ham:

"Hvad er det bedste ved rejsen, mor?"

Jeg har endnu ikke svaret ham, men således adspurgt sidder jeg nu her på den anden side af Jordkloden og funderer over, hvad jeg skal svare.

Jeg er her i USA i nærheden af Stanford sammen med hans far for at besøge ham, fordi han har været længe væk for at arbejde med vigtige ting. Han er savnet, og vi vil gerne se ham, de steder, han bor og arbejder og også gerne opleve lidt af det hele sammen med ham.

Stederne, mangfoldigheden, byerne, naturen. Det hele.

Både rejsen og spørgsmålet gør, at jeg kommer til at fundere over begrebet at rejse.

For det med at rejse nogen steder hen kan jo i grunden betyde flere ting.

Vi kan flytte os fra et sted til et andet og være der i kortere eller længere tid. Vi kan rejse til noget, fra noget, til nogen, fra nogen. Vi kan foretage en rejse i os selv, vi kan tage på dannelsesrejser, vi skal på et tidspunkt ud på en af de eneste rejser, vi kan være helt sikre på at måtte foretage, nemlig den sidste. Vi kan rejse ind i fantasiens verden uden fysisk at flytte os så meget som en meter, ligesom livet i sig selv kan opfattes som en rejse.

Efter lange overvejelser, følelsen af håbløshed og tristhed, udtrykte H. C Andersen sig om rejsen som "At rejse er at leve", mens Storm P med sit sædvanlige glimt i øje og pen, har skrevet om besværlighederne ved at tage ud, så man lige så godt kan blive hjemme, da man herved så også er sikker på at være velbeholden hjemme igen.

Oplevelserne og indtrykkene ved de mange forskellige rejser har mange i tidens løb formået at give de allerfineste udtryk i såvel skrift og tale som film og kunst.

I dag er det at rejse fysisk blevet let og muligt overalt på kloden, hvilket naturligvis gør, at de afstande, der før hindrede mennesker i at rejse ud eller langt, ikke mere behøver at være en hindring. Mennesker kan mødes, mennesker kan arbejde, mennesker kan opleve eller holde ferie på steder, der før var umulige at nå.

Unge mennesker drager ud i verden for at studere og blive klogere på sig selv og deres fag. Ganske anderledes var det, da min Bedste levede. Min Bedste levede det meste af sit liv i Ø. Hornum, og en tur til Randers var det længste, hun kom i fysisk forstand i sit 90-årige liv. Det beklagede hun bestemt ikke, og desuden foretog hun i det, der for andre kunne se ud som

fantasien, i sine sidste år på plejehjemmet, cykelture til Skivum, som hun kom fra. Cykelture på hvilke hun syntes at opleve en masse. Hun kom ikke dertil fysisk, så vidt jeg ved, men hun oplevede det nu alligevel. Jeg tror, hun havde det godt med de ture. Og det kan vel også kaldes en rejse.

Min far kom både til København og Sverige, men der var det ved min far, at han uanset turens varighed eller destination var i stand til at få alting ud af den. Ikke mange kunne som han opleve så meget på en tur i Brugsen. Om nogen formåede han nemlig at standse op og se, se på, undre sig, være nysgerrig, spørge, og ikke mindst at få en snak med de mennesker han mødte på sin rejse, og på den måde også at skaffe sig en rejsebeskrivelse fra deres liv.

Ikke så ringe en evne, tænker jeg, at have med sig, når vi bevæger os rundt i andre kulturer, hvad enten det så er på vej til Brugsen, i andre lande eller som gæst i et andet menneskes kultur.

Hmm. Jeg fik vist ikke svaret på det spørgsmål, jeg fik stillet af Anders.

Er så helt overvældet af indtryk fra de skønneste og mest overvældende steder og et træ og en stilhed i Yosemite National Park, som jeg ikke troede mulig.

Taknemlig for at måtte få lov til at opleve det alt sammen. Både den rejse, der ligger tusindvis af kilometer hjemmefra og den rejse, jeg oplever inden i mig, og som får mig til både at huske tilbage, være her lige nu og til at tænke frem.

En rejse, som måske er svaret på spørgsmålet og som i al enkelhed bedst kan udtrykkes lidt på samme måde som det, den fireårige lille knægt sagde for 22 år siden, og som med min stemme herfra ikke kan blive til andet eller bedre end dette: "det bedste ved rejsen er rejsen og så dig, Anders."